

Z myšlienok Antona Srholca

*Slovo sloboda nám všetkým chutí ako najlepšie víno.
Ale sloboda jednotlivca nemôže byť svojvôľa.
Sú tu aj záujmy spoločnosti a potreba jednoty.
Marxisti obetovali slobodu, aby bol jednotný svet.
Na Západe, ako sa mi zdá, obetovali jednotu,
aby zachránili slobodu.*

Zločin komunizmu bol v tom, že bolo legalizované násilie. Celý systém bol zariadený na to, aby represívnymi metódami nastolil raj na Zemi. Postupne to nebolo možné, boli netrpezliví, tak to riešili terorom. Komunizmus bol najhroznejší experiment minulého storočia.

Bolo nám mnohým súdené ísť ťažkou cestou... Máme si pripomínať príbehy ľudí, ktorí svoje životy obetovali, alebo ich nemohli rozvinúť. Umierali vo väzení, vo veľkej chudobe, veľkom ponížení. Nesmieme na nich zabudnúť. Musia byť výstrahou a výzvou, aby sme chránili svoju slobodu. Nesmieme padnúť pod kolesá ďalšej mašinerie.

Naša spoločnosť potrebuje vedieť o tom, čo sa stalo za komunizmu alebo za nacizmu, pretože demokracia ešte nie je rajom. Má v sebe zakódované aj prvky deštrukcie. Ak ju prestaneme strážiť, ak nebudeme zodpovední, tak je nebezpečenstvo, že sa demagógovia zjednotia a systém ohrozia.

Ľudstvo sa dopracovalo k racionálnemu organizovaniu a prežívaniu života... My musíme svet pochopiť taký. aký je, neodsúdiť ho, len mu predkladať nové otázky... Viera sa v dnešnom svete stáva vedou, dokonca jedinou vedou o skutočnom živote.

K jednote podstatne prispejeme svojou hlbšou ľudskosťou, živšou vierou. Teda nie kto má viac pravdy, ale kto má oživujúcu vieru a lásku.

Na to, aby bol človek šťastný, nepotrebuje doktorát ani vysokú školu, ani funkciu direktora, ale v srdci lásku k práci, ktorú vykonáva, aby ju vykonával s radosťou a prijal ju ako svoju cestu

S námahou, ľútosťou, bolesťou a pokorou musíš v sebe hromadiť a chrániť svetlo. To je zmysel celej tvojej činnosti. Tento svet iné ani nečaká. Ak nie si svetlom, nedávaš nič... Ak však raz človek uzrel svetlo, ide za ním.

Myslím si, že každý človek by mal mať občiansku statočnosť a mal by žiť v pravde... Verím, že naše osudy vedie dobrá ruka, že človek sa nerodí nadarmo.

Čím som starší, tým viac si uvedomujem súvislosti, prepojenia a príbuzenstvo všetkých ľudí, bez rozdielu na orientáciu, rasu či náboženstvo.

Anton Srholec (*1929) (pre 17. nov. 2009 vybral a zostavil D.J.)